

opusdei.org

100 godina svećeništva

18. prosinca, u Argentini, don Cesar Molaro, svećenik član Opusa Dei, slavit će zlatnu godišnjicu svog svećeništva, zajedno sa svojim bratom blizancem Raulom.

31.12.2010.

Dana 18. prosinca, u Panami, Argentina, don Cesar Molaro, svećenik član svećeničkog društva Svetog Križa, slavit će 50. godišnjicu svog ređenja, zajedno sa svojim bratom Raulom, svećenikom na

institutu Dijecezanskih Svećenika iz Schoenstatt-a. Moto ovog slavlja je: “100 godina svećeništva, spasiteljâ s Isusom.”

Rođeni u skromnoj obitelji od devetero braća i sestara, obojica blizanaca osjetili su poziv za svećeništvo, studirali su u istom sjemeništu i sada svoje svećeničko poslanje ispunjavaju u nadbiskupiji Panama.

U jednom intervjuu nedavno objavljenom u Zenitu, don Cesar Molaro se sjeća: “ 1947. godine, pridružili smo se Katoličkoj Akciji u starom sjemeništu i, na kraju godine, don Marcos Kemmerer nas je pitao želimo li se pridružiti sjemeništu. Tako smo ušli, u ožujku 1948.”

Nakon gubitka dvije kćeri odmah po porodu, njihova majka je obećala: "Ako mi Bog podari sinove, posvetit ću ih za svećeništvo." “Unatoč zavjetu, ona je već prije rođenja to

učinila, moja je majka teško podnijela naš ulazak u sjemenište. Čak i prije negoli smo obukli reverende, od prve godine filozofije, za vrijeme praznika, uvijek nas je molila da ostanemo doma. Na dan našeg ređenja, plakala je čitavu ceremoniju, i bila je oduševljena i ponosna na svoje sinove svećenike. Uvijek sam mislio koliko nam je molitava i podrške naših roditelja i naše braće i sestara pomoglo u ustrajnosti u našem svećeničkom poslanju. Mislim da je obitelj ključna u svećeničkoj vjernosti i ustrajnosti u svom poslanju.”

“Biti svećenik,” kaže don Cesar, “milost je, Božji poziv. To je biti dionikom svećeništva Isusa Krista; zato svećenik može djelovati u osobi Krista, Glave... čovjek djeluje u ime Isusovo, kao spasitelji s Isusom.”

U teškim godinama poslije koncila, nastavio je don Cesar, činilo se kako

je “skoro sve bilo odbačeno: molitva, pobožnost Djevici od ružarija, poslušnost, celibat, liturgija, itd. To su bile teške i tamne godine... kroz koje sam najprvo mnogo molio, poslije 1968. ili 1970., prestao sam moliti zbog svojih obaveza, i osjetio sam veliku nutarnju prazninu. U rujnu 1976., došao sam na obnovu monsignora Tortola, na kojoj je propovijedao svećenik Opusa Dei: otac Fernando Lázaro. Poslije toga, običavao je svakog mjeseca doći iz Buenos Airesa da posjeti mene i mnoge druge svećenike biskupije. Pozvao me da se pridružim Opus Dei.

"Tijekom godina, vidio sam da Opus Dei drži do tebe i drži do svećeništva. Jednom tjedno, imaš bratski razgovor (duhovno vodstvo), ispovijed, i formaciju. Ništa ti se ne nameće, dok u tvom duhovnom životu zahtjeva sve više i više, sa svim što uz to ide. Tamo nema dvostruke poslušnosti: biskupu i Opus Dei. Pojedinac

nastavlja biti dijecezanskim svećenikom, ne religious (svećenici Opus Dei nisu religious), i on duguje poslušnost samo biskupu.

”1992., imao sam milost prisustvovati beatifikaciji oca Josemaríje Escrivá. Premda sam želio, nisam išao na kanonizaciju jer sam pretrpio operaciju trbuha 17. svibnja, 2002., a kanonizacija je bila 6. Listopada. Opus Dei je platio cijeli moj put i smještaj; u zrakoplovu, bio je svećenik koji se brinuo na mene, dok je, na kanonizaciji, sam vikar Opusa Dei u Argentini bio blizu, brinući se za mene.

”Zaista, kako je osnivač Opusa Dei običavao reći, to je dobro mjesto za živjeti i umrijeti. Rado se sjetim da sam mogao dvaput ići u Rim i vidjeti Papu i Prelata Opus Dei, u centru Katoličanstva, iskusiti univerzalnost Crkve: vjernici iz cijelog svijeta,

sudjelovati na beatifikaciji i kanonizaciji.”

Govoreći o ustrajnosti u braku i svećeništvu, don Cesar je rekao: “U svećeništvu, postoji jedan koji nikad ne pogriješi, a to je Isus... Ako pojedinac ostane vjeran zakonima pobožnosti, ako je poslušan, i ako prihvaća pojedine križeve u nastojanju da slijedi Božju volju, s njegovom pomoću, ustraje u vjernosti. Sretan sam i Bogu hvala, kad mi je netko od vjernika rekao: ‘Hvala Vam za Vašu vjernost’.”

Također je rekao, poslije Isusa, Blažena Djevica Marija igra ključnu ulogu u životu svećenika. “Ona je Isusova majka i naša majka, koja se na poseban način brine za svoje sinove u svećeništvu. Ako se netko povjeri Blaženoj Djevici, može prolaziti kroz probleme, ali Djevica ga neće zanemariti. Kako je važno imati povjerenju u nju! ... Svakog

dana ponovno otkrijem kako su važne te tri Zdravo Marije, molitva svete krunice, škapular, drugim riječima, da bi trebali osjetiti da smo Marijini sinovi.”

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/100-godina-svecenistva/](https://opusdei.org/hr-hr/article/100-godina-svecenistva/)
(21.04.2025.)